

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘIE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O serie garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 83.

Joi, 16 (28) Aprilie.

1887.

Brașov, 15 Aprilie 1887.

Timpul trece. Să continuăm dăr a ne lămurii asupra cestiunilor de căpetenie.

Așa de departe vom fi ajuns dă și noi **Românii** din Transilvania și din părțile ungurene și bănățene ca să scim, că o programă națională nu este o haină, care se-o poți îmbrăca și desbrăca; se-o poți scurta și lungi, strîmta și largi când și cum îți vine la socotă.

Programa dela 1881, care a întrunit vuturile tuturor reprezentanților alegătorilor noștri în același an, ca și la 1884, pōte să fiă defectuoasă în stilizare, în precisarea și explicarea postulatelor noastre naționale, pōte să fi lăsat chiar vr'unu postulat însemnat afară sēu altul se nu-l fi accentuat cu destulă putere, dăr trebuie să cuprindă postulatele principale, principiile cardinale ale luptei noastre naționale, căci altfel nu era cu puțință să întrunească vuturile noastre ale tuturor, nu putea să formeze timp de șese ani directiva noastră politică.

Dacă este așa, precum nu ne îndoiu că și este, atunci ar însemna a mărturisi, că am fost zăpăciți și la 1881 și la 1884, când am votat acea programă de acțiune, dacă acum deodată am admite să fiă eliminat dintrînsa unul sēu altul din postulatele și din principiile de căpetenie, ce formază esența ei. Putem să admitem, ba chiar să dorim ca programa să fiă mai bine stilizată și precisată sēu emendată, și amplificată, dăr nu vom pute concede să fiă ciuntită sēu chiar cu totul schimbată și prefăcută, ca un suman, pe cātă timp această schimbare sēu prefacere nu va fi dictată de nisce împrejurări, de-o situațiune politică cu desăvîșire schimbată, care să facă de prisos să mai apărăm unele sēu altele din postulatele noastre de frunte.

Așa, de exemplu, îndată în punctul întău vedem exprimat în programa dela 1881 postulatul autonomiei politice a țării Ardélului. Acesta este fără îndoie cel mai de frunte din toate postulatele adoptate de conferințele din 1881 și 1884 și putem dice, că este țîțina cardinală a întregii programe, așa că scoțendu-o din construcțiunea ei ar căde și s'ar face pravu și cenușă întregă programă.

De aici urmăz că aderenților partidei naționale, cari au primit programa dela 1881, nu le este permis a avă nici un cuget rezervat față cu punctul întău al programei, pentru că cu acest punct stă sēu cade întreaga programă. A susține dăr, cum fac unii, că pot să existe deosebiri de vederi cu privire la unu postulat cardinal din programă fără ca să fiă alterată pozițiunea respectivilor în sinul partidei, este lucru absurd.

Aderenții partidei naționale sūt așadăr în puterea punctului prim al programei dela 1881, toți fără deosebire *autonomiști*.

În consecență este clar și evident, că nu pot fi admiși și recunoscuți ca aderenți ai partidei noastre nisce „Români de încredere”, cari vor voi pōte să ne propună, cum s'a mai întemplat, să recunoscăm starea actuală a lucrurilor și să lăsam cestiunea autonomiei țării Ardélului, dela care depinde viitorul întreg al națiunei noastre, numai în grija Corōnei.

Programele naționale se fac pentru ca să fiă ținute și respectate, ele nu au numai importanța unei carte de bucate din care se-și alege fiecare cinstit flămând sēu poftitor felul care-i place mai bine.

Nu voim nicicum să dicem, că n'ar avă libertate or și care alegător român a-și forma păreri și convicțiuni sale politice, după cea mai bună a sa chibzuință și conștiință, dăr cel ce ar respinge vr'unu punct cardinal al programei dela 1881 se nu-și mai dea osteneala

a figura înaintea noastră ca aderenț al partidei naționale.

Principiile cardinale depuse în programa dela 1881 sūt principii ale luptei seculare naționale a Românilor din aceste țări. De aceea bine se-și însemne fiă-care aderenț al partidei naționale, că numai întărindu-se în aceste principii, ér nu slăbindu din cōrdă, va pută să se facă vrednic de stégul, împrejurul căruia s'a grupat.

Incidentul Schnaebele.

O telegramă din Paris ne comunicase, că incidentul Schnaebele a produs mare iritațiune în capitala Franciei. Vinerea trecută, într'adevăr, iritațiunea ajunsese la culme. Erau temeri serioase, că se vor face demonstrațiuni înaintea ambasadei germane, că mulțimea va depărta însemnele germane și va sparge ferestrele palatului ambasadei. Guvernul luase cele mai energice măsuri, pentru ca să împedecă a se aduna mulțimea în acea parte a orașului, unde se află ambasada germană. Poporațiunea Parisului însă s'a sciut stăpâni, contribuind la acēta și atitudinea preventivă a guvernului german, precum și presa francesă, care a sfătuit publicul să aștepte rezultatul cercetărilor și tractărilor celor două guverne.

„Paris” a pus întrebarea: „Vr'ă Germania să offenseze Francia? Faptele păreau a răspunde: da. D-lu de Bismack n'a răspuns: nu. În astfel de lucruri un cuvânt trece drept acțiune. Graba cancelarului, d'a-și exprima intențiunile sale pacifice, ni-se pōte pără ca o satisfacțiune îndestulătoare, pentru ca să putem aștepta mai cu răbdare liberarea lui Schnaebele.”

Și într'adevăr că spiritele în Francia s'au mai potolit, așteptându mai întău rezultatul anchetei, care încă nu e terminată.

Atitudinea Serbiei.

Se pare, precum am mai arătat, că în Serbia se pregătesc lucruri vrednice de înregistrat. De câte-va zile se vorbește despre o criză ministerială și, cu toate desmințirile, sgomotele despre acēta criză se mântin. Dăr mai importantă sūt împrejurările de cari sūt însoțite aceste sgomote. Regele Milan, precum scim, a simțit deodată necesitatea a face o vizită ambasadorului rus din Belgrad, Persiani, și regina Natalia, care avea să viziteze pe împărătesa Austro-Ungariei la Mehadia, nu se mai duce acolo ca să-și caute sănătatea, ci la o baie de mare și anume se vorbește că se va duce în Crimea, unde de regulă petrec vēră mai mulți membrii ai familiei împărătesci ruse. Ca un alt simptom al situațiunei pōte servi un articol al fōiei sērbesci „Odjek”, care provocă poporul sērbesc a sili guvernul să renunțe la politica de până acum amicală Austriei și să se alature la alianța ce se plămădesce între Rusia și Francia. Se crede că acest articol stă în legătură cu sgomotele despre criza ministerială și despre schimbarea politicei esteriore a Serbiei.

Felicitare către Țarul.

Numărul dela 14 Aprilie n. al fōiei guvernamentale bulgare „Nesavissima Bulgaria” publică din incidentul sērbărilor Pascilor o nechibzuită felicitare către Țarul, care de sigur va oțeri și mai mult pe împăratul rusesc contra guvernului și regenței bulgare. Etă felicitarea:

„Veselele sērbători sūt la ușă. Totă creștinătatea ortodoxă așteptă cu inima plină de bucurie momentul de-a ciocni oule. Numai Bulgaria e nenorocită; cufundată în jale, stropită cu sange de frați și de

fi, se tângue amarnic și cu capul plecat de sōrtăsa! Când fiara sēlbatică, a tot puternicul Nordul, își va bea vinul și va ciocni oul roșu, clăntă Bălgarii îi va trimete mi de blăsteme pentru nenorocirea în care a prăvălit! Sute de mume bulgare vor blăstema cu lacrimile în ochi pe fi negri, ingrați ai patriei, cari au fost pricina perirei propriilor lor copii. O respectabile Țar! Ai Bulgaria pe conștiință! Ai adapă o cu sange, ai învelit o în haine de dolii! Tu venerabile Țar te-ai hrănit în timpul postului cu sângele fiilor Bulgariei! Răsplătescă-ți cel de sus, o împărate, prină-se de tine blăstemele poporului bulgar și facă ca Paștile viitoare să nu te mai găsescă în vieță!!!”

Sinodul arhidiecesan din Sibiu.

Sibiu, 13 Aprilie 1887.

Er, Dumineca Tomei, s'a deschis sinodul arhidiecesan, în a treia și cea din urmă sesiune ordinară din acestă perioadă de trei ani, printr'unu serviciu divin oficiat de Presfinția Sa Mitropolitul Miron Romanul, asistat de ases. cons. Dr. Il. Puscaru și Zach. Boiu, dir. sem. I. Hannia, secr. cons. Nican. Frateș, protop. Sim. Popescu, protodiac. Dr. I. Crișian, diac. S. Medean și Drăgan — acesta din urmă a fost hirotesit cu astă ocaziune ca preot.

Membrii sinodului s'au întrunit apoi în sala seminarului, unde Presfinția Sa Mitropolitul țin un discurs, în care-și exprimă speranța că și de rëndul acesta toate cestiunile se vor rezolvă în bună înțelegere și spre binele bisericei și al arhidieceei.

După ce deputații nou aleși Ios. Puscaru și Dr. Rem. Roșca și-au prezentat credenționalele, s'au predat comisiunilor respective rapōrtele și actele ce au să fiă aduse în desbaterea sinodului. Notari s'au ales Nicolae Frateș, I. Danciu, Dr. N. Olariu, Dr. I. Mih, M. Voileanu și P. Piposiu. În comisiunile cele vechi s'au implinit locurile vacante, alegendu-se în comisiunea organizătoare Ios. Puscaru, ér în cea scolară Nic. Popea și Rem. Roșca.

Sinodul apoi, la propunerea Presfinției Sale Mitropolitului, a trimis Presfinției Sale episcopului Iōn Popasu următoarea depeșă de felicitare: „Arhidiecea Transilvaniei păstrându-vă grațitudine perpetuă pentru zelul ce ați desvoltat aci pe tărēmul cultural-bisericesc, Vă trimite prin sinodul sēu întrunit ad sincere gratulări la împlinirea unei jumătăți de secul de când intrați în cler și Vă urază cele mai bune succese, păstörind încă la mulți ani eparhia. cu care emulăm în iubire și stimă pentru biserică.”

Apoi s'au acordat concedii deputaților Dr. Nicolae Pop și Duvlea pentru sesiunea întregă, protop. I. Petric și Fulea pentru câteva zile. Cu acestea s'a terminat ședința întău.

SCIRILE ȚILEI.

Sinodul arhidiecesan din Sibiu din incidentul jubileului Alteței Sale arhiducei Albrecht de 60 de ani de serviciu, i-a adresat următoarea telegramă de felicitare: „Arhidiecea gr. or. română din Transilvania, întrunită în sinodul sēu anual se simte fericită a pută saluta pe Alteța Vōstră imperială cu devoțiune la gloriosul Vostru jubileu de serviciu de 60 de ani, și și cu acēta ocaziune a da insufletită expresiune neclătite credințe și alipiri a poporului sēu credincios către prea înalta Casă domnitōre, precum și în special celei mai profunde venerațiuni către Alteța Vōstră imperială.”

—x—

Autoritatea politică superiōră ungurască a adresat oficialor locale următoarea încunoscințare: În înțelesul emisului on. comisiun administrative dela 5 Martie a. c., Nr. 198 din 1887, on. oficiu local e provocat să facă atenți pe conducătorii (directorii) școlilor populare existente în comună, respective a încunoscința în scris, că *folosirea chartelor țării oprite* cu înalta ordinațiune a ministerului de culte și instrucțiune dela 9 Februarie 1884, Nr. 40784 din 1883. care au apărut de Eugen Bordeaux la anul 1871 în Clușiu sub titlul „Mapa țărilor țin-

tóre de coróna Ungariei," mai departe folosirea chartei „Schulwandkarte von Europa, Wolfenbüttel“ edate de L. Molle, der oprite cu înalta ordinațiune a aceluiași ministeriu dd-to 16 Iulie 1886 Nr. 21596 din 1886, în fine folosirea chartei apărute sub titlul „Mapa Europei pentru usul scolarelor lucrată de L. Molle, editoru Juliu Spreer în Sibiu“ s'a oprit din nou forte strictu și s'a ordonat imediată trimitere a esemplarelor de feiul acesta ce se voru afla în scolarele comunei. În locul acestor charte oprite au se se procure chartele recomandate de inspectorul scolaru r. ung. cu emisul dela 7 Septemvre 1885, Nr. 854 din 1885, și dela 27 Iunie 1886, Nr. 680 din 1886. În fine se observă, că în înțelesul § 7 alu art. de lege XXVIII din 1876 în contra fiecărui învățătoru, care cu totă această oprire folosește vre-una din chartele mai sus arătate seu permite folosirea lor, se va face la judecătoria r. arătate pentru a se face procedura penală. — Cu alte cuvinte despotismul ungurescu merge înainte. E vorba d'a nu mai învăța copii români decât pe charte unguresci. Dér amar se înșelă „neaoșul“ ministru unguru, decă crede că Românul va uita numirile românescl!

—x—

Diarele din Pesta anunță, că s'au constatat agitații anarhiste printre lucrători și s'a descoperit unu complotu, care avea de scopu d'a comite atentate în contra fabricelor și a operei. S'au făcut mai multe arestări și espulsări.

—x—

În 17 Aprilie n., deputatul sas din Brașov Adolf Zay vorbi în sala casei de tragere la semnă despre tractările congresului corporațiilor industriale din țară și despre lăfărierile pentru armată. După raportul publicat în „Kronst. Ztg.“, deputatul Zay, trecându la sgomotele împrăstiate, cum că Kulturegyletulu ardean ar fi fost însărcinat de guvern să mijlocască lăfărierile pentru armată, duse că aceste sgomote sunt curat minciună, căci întrebându pe guvern, acesta i-a spus că nu e adevărat. „Ellenzék“ susține din nou, în contra celor duse de d. Adolf Zay, că în adevăr Kulturegyletulu a primitu dela guvern însărcinarea să mijlocască lăfărierile pentru armată. — Pe cine se credem? „Sieh. Deutsch. Tagblatt“ încă e nedumerit și așteptă lumină în această afacere dela locurile competente.

—x—

Relativ la afacerea Valkovszky, — cunoscută de cetitorii noștri — a apărut o broșură în care se cuprind depozițiunile a 13 foști scolaru ai directorului Valkovszky dela scola reală superioară din Alba regală, depozițiuni ce se află la ministerul instrucțiunei. Toți contestă cu hotărîre, că numitul directoru ar fi propus istoria ungară în sensu „nepatriotic“. — Va să dică totu nu e decât o afacere patriotico-șovinistă ca multe altele, ce le știu scormoni jidano-maghiarii, când li se face doru de sobolu.

—x—

Conventulu senioral alu districtului bisericescu reformatu Bichiş-Banat a fost întrunit în zilele trecute, luându parte la elu membri din comitatele Bichiş, Ciongrad, Cianada, Torontal, Timiş și Caraș-Severin. Raportulu generalu pe anul trecut arată, că vizitarea serviciului Dumneșescu a scăputu forte multu în nouele colonii de Ciangăi Szapary și Kertelendyalva. Concubinate în 20 comune cu 48,483 locuitori sunt 210, cele mai multe în Debelyacsa și Kertelendyalva. Districtulu bisericescu numără, în 37 comune matere cu 44 preoți, 171,221 credincioși. Nasceri au fost 7930, adică cu 1056 mai puține ca în anii premergători. Raporto-

rul se plânge de numeroase treceri la credința unitară și la nazarenismu. Causa e, dize elu, certurile casnice, deorece la Unitari divorțulu e împreunatu cu mai puține greutăți, decât la reformați. Raportulu s'a luat la cunoștință.

—x—

O comisiune de delegați ruși și români se va întruni la Ismail în Basarabia, spre a discuta ce măsuri trebuie să se ia pentru stăpîrea lacustelor ce năvălesc în fiecare an din mlaștinile Dunărei.

—x—

După ce Regele și Regina României se voru întorcel dela Mehadia, nu voru sta decât o zi în București și în urmă voru pleca la Iași, unde la 23 Aprilie se va sfinți noua metropoliă din acelu orașu cu mare pompă. D-lu Tocilescu va publica unu memoriu despre metropoliă din Iași, ca celu ce l'a publicat despre catedrala Curții de Argeșu.

—x—

În timpul concentrării trupelor în România, soldații voru face experiențe cu pușca cu repetiția sistem Mannlicher, pentru care scopu ministerul de războiu român a comandat unu număr de aceste arme.

—x—

D-lu Dr. Georgescu, care a studiat la Pasteur metoda de a vindeca turbarea, va înființa în București unu laboratoru pentru căutarea persoanelor mușcate de căni turbați.

—x—

D-lu Dr. Severeanu, care a reprezentat România la congresulu internațional de hirurgia în Berlin, s'a reîntors în București. D sa va raporta despre lucrările congresului.

—x—

Domnul A. Hențescu își va serba căsătoria sa cu domnișora Eugenia Istrati, Joi 16 Aprilie la orele 9 sera în Slt. Biserica Albă, Calea Victoriei din București.

—x—

Comisarulu francesu Schnaebele, despre care vorbesce adu totă presa europenă, a fost mai nainte „professeur de Lycée“ (profesoru gimnasialu). Înainte cu vro 15 ani intră în serviciulu statului și deveni „inspecteur administratif“, o funcțiune, care corăspunde cam cu a unui inspectoru de cale ferată, der cu deosebirea că inspectorulu administrativ are să îndeplinească și unele funcțiuni polițienesci. Schnaebele trece de unu funcționar forte de încredere și conștientuș.

Necazurile Românilor din Solnocu-Dobăca.

Din Valea Ciachi-Gărbăului, 14 Aprilie 1887.

(Fine.)

Decă cineva are 10 jugere de pământ, de pe acesta ar pute trăi cu familia sa modestu și ar pute presta și toate dările publice, decă l'ar împărți în optu table, observându următoarea rotațiune în cultura plantelor: Tabla primă gunoindu-se ierna primăvera se sémă cu mazărice amestecată cu ovășu, după cositulu numai decât se ogoresce și între S. Mării arându-se de nou, se sémă cu grâu de tómnă; totu acestu pământ în anul urmatoru se sémă cu cucuruz, după cucuruz, în primăvera următoare, cu orz, și după seceratul acestuia îndată cgorindu-se tómnă pe la ziua S. Crucu se ară de nou și se sémă cu secară, ér în primăvera se sémă în ea trifoiu, care cosindu-se în doi ani, după aceea, ér se ară și se sémă cu cucuruz și după acesta ér se gunoiesce ierna și se sémă

cu plante de cosit, și așa mai departe, precum se ilustrează acesta din următoarea tabelă de rotațiune:

Numărul tabelor de pământ.	Tabla 8	Cucuruz	Grăunț	Grâu	Cucuruz	Orz	Secară	Trifoiu	Trifoiu
	Tabla 7	Trifoiu	Cucuruz	Grăunț	Grâu	Cucuruz	Orz	Secară	Trifoiu
	Tabla 6	Trifoiu	Trifoiu	Cucuruz	Grăunț	Cucuruz	Orz	Secară	Trifoiu
	Tabla 5	Secară	Trifoiu	Trifoiu	Cucuruz	Grăunț	Cucuruz	Orz	Trifoiu
	Tabla 4	Orz	Secară	Trifoiu	Trifoiu	Cucuruz	Grăunț	Cucuruz	Trifoiu
	Tabla 3	Cucuruz	Orz	Secară	Trifoiu	Trifoiu	Cucuruz	Grăunț	Cucuruz
	Tabla 2	Grâu	Cucuruz	Orz	Secară	Trifoiu	Trifoiu	Cucuruz	Grăunț
	Tabla 1	Grăunț	Grâu	Cucuruz	Orz	Secară	Trifoiu	Trifoiu	Cucuruz
anul	1887	1888	1889	1890	1891	1892	1893	1894	

Și etă că pe lângă o astfel de cultură a pământulu câștigulu e, că avendu în totu anul 3 pământuri sémăne cu nutrețu, 1 cu grâu, 2 cu cucuruz, 1 cu orz și 1 cu secară, în calculu micu se capătă ca venit curat: 26 caru de nutrețu, 14 hl grâu, 36 hl. cucuruz, 15 hl. orz, 14 hl. secară, și decă s'ar estinde cultura economică și asupra pomăritulu și stupăritulu, cari pe lângă trudă puțină aduc folose mari, și decă s'ar deștepta poporul a nu se rădăma pe lucrulu străinilor, ci însuși ar îmbrățișa toate meseriile de lipsă pentru elu, de bună sémă pe și ce merge l'amă vedă propășind în ameliorarea sôrtei sale.

Însă deși avem și noi modulu destule cu cari am pute delătura relele din poporu și l'amă pute pune pe calea progresulu, căci școla cu care am pute influența în nici o comună nu ne lipsesce, totuși se mă ierte d-nii preoți și învățători din regiunea noastră, când trebuie să constatez, că unii și-au uitat de s. lor chemare, alții în locu de a feri poporul de demoralizare, chiar dênșii se dimit la fapte degradătoare Pentru unii ca aceștia mai bine ar fi să se delătore.

Nu voiu să dică despre toți, căci avem și omeni cari se știu însuși pentru sôrtea poporulu nostru. Și dintre mai mulți, deși știu că vatemu modestia, îndrăsnesc a face amintire aci de preotulu din Ciachi-Gărbău d-nul I. Drăganu, care mai vortosu pe terenulu culturalu și-a câștigat adevărate merite față cu poporul nostru. Catechisază în două școli peste 100 elevi fără de a căpăta nici o remunerație pentru cea a statulu. S'a luptat bărbătesce pentru susținerea școlei confesionale, căci în spinarea acestora rădă multe dificultăți școla de stat. Ba a întocmit și edificie de pe fondulu parochialu și deși e sêrac și cu o familie numerosă, poartă la școlă trei copii; prin purtarea sa și-a câștigat stima și iubirea tuturor.

Unu altu preot bravu avem pe d-nulu Vasiliu Popu din Poptelecu, care prin purtarea sa cu tactu a știut

FOILETONU.

Vanitatea pedepsită.

Novelă de Antonio Pellicani.

Evangelulu e făcutu pentru toți, și toți îl potu urma cu ajutorulu divin; și cine îl urmăze cu fidelitate, acela fără îndoială devine omu virtuos.

O scia acesta forte bine unu generalu bătrân. De aceea când de mulțimea aniloru se simți împinsu aproape de marginea mormentulu, părăsi armele și se reîntorse la țară, unde trăia o viață liniștită neocupându-se cu altceva decât cu observarea doctrinelor și preceptelor religiunei. Între virtuțile în cari elu se deprindea cu deosebire, locul primu îl ocupa caritatea față cu deapropo și fiindu că se bucura de o stare materială forte bună, de aceea avea o plăcere deosebită de a face din ce avea parte generosă și acelora, cari erau lipsiți.

Urmarea de aci fu, că generalulu luă în casa sa o copilă sêrmă cu cugetulu de a o adopta și a o constitui ca eredă a tuturor avuțiilor sale.

Spera tare, că această copilă, care esperiașe cătu e de amară pânea cerșitorulu, va compătini pe cei miseri și nenorociți și va continua după mörte-i laudabila sa operă ce începuse; ajutorarea celor lipsiți.

Déră nu peste multu se vedu înșelat amar în speranțele sale. Căci îndată ce această copilă gustă din

plăcerea averiloru, își uită miseria din trecut și deveni nesimțitor față cu alții, și acesta în urma vanității, căreia îi căzuse pradă și carea încetulu cu încetulu s'a înrădăcinat în inima ei așa de tare, încatu îi stărpi din ea toate simțimintele de pietate.

Dominată de această pasiune, carea îi încătușă totă inima, nu cugeta la altceva decât a sta la oglindă, a se chiti (găti) și a se pudra ca să fiă plăcută și atrăgătoare în fața lumei. De sêraci nu mai avea grijă, ba încep a se purta cu disprețu și aroganță față cu ei alungându-i din jurulu său ca pre nisce musce și vespi seu alte insecte neliniștitoare și stricăcioase.

Bunulu generalu observă acestă și înțelese numai decât, că după mörte-i sêracii voru avea în ea nu o mamă, după cum sperau, ci o vitrigă crudă, de aceea încep a o admonia, căci dorea ca această ființă, în care își pusese speranțele sale să se îndrepteze. „Fia mea, dizea elu către copilă, nu-ți uita așa iute miseria în care ai fost, nu uita cătu îți era de plăcutu ajutorulu și fă pentru alții acum ce poți și aceea ce atunci doriai să-ți faci alții. Aduți aminte că caritatea e caracteristica creștinilor, și că cine nu simte îndurare față cu alții, nici elu nu o merită!“ Astfelu admonia generalulu pe copilă, deră admonițiunile lui nu folosiră nimica

Cătră finea vieții sale, se decise a pune pe neînțeleptă tinăra la o probă decisivă. Într-o zi o chemă

la sine și-i dize: „O afacere importantă mă silește să mă depărtez de aci, nu-ți potu spune, când mă voiu reîntorcel. Te lasă domnă și stăpană. Veți de te poartă bine. Tu cunoști natura mea, ști că eu iubesc pre sêraci, îi tratez bine și-i ajut bucurosu. Decă voiesc a-mi fi bucuria mea, cătu voiu mai trăi, și eredă după mörte, vei ști ce ai să faci... Pre soldați cu deosebire îi-i recomand. Decă va sosi vre-unu soldatu bătrân și lipsitu, nu-l lăsa să mergă cu mâinile gôle, dă-i celu puțin o liră. Am fost soldatu și eu, și am față cu ei o simpatie deosebită“. Tinăra ascultă în tăcere slaturile bătrânulu și răspuse că așa va face și nu va lăsa nimica neimplinită, éra generalulu, fără a mai dice o vorbă, se duse cu Dumneșeu.

Într-o zi tinăra fată se afla la poarta castelulu. Deodată i-se prezentă unu ostașu bătrân tărându-se cu greutate pe două picioare de lemn și întințendu mâna către ea, într-unu tonu rugătoru îi ceru elemosină. Tinăra își întorse ochii în altă parte și fără a dice ceva vol să se depărteze. Soldatul își repetă rugarea. Atunci ea, ca eșită din fire, se întorcel către elu și-i dize: — „Du-te în trebă!“, nu mă incomoda cu vorbele tale.“ — Însă Dómnă, replică bătrânulu, sunt flămând, te rog dă-mi celu puțin puțintică pâne.“ — „Ce pâne? Ce tóme? Nu mă necăji!“ — „Ah! Dómnă, te rog nu mă alunga cu atâta nendurare.“ — „Mi-ești o greutate,

suprima în timp neașteptat de scurt învâjirile confesionale din această comună, cari în timpul din urmă ajunseră la culme. Prin această d-nul Popu și-a câștigat un mare merit. Afară de aceea pe fondul parohial restaurat toate edificiile ce parte lipseau, parte nu se puteau folosi, și încă fără de nici un ajutor bănuț de la popor și biserică, și numai cu oferte gratuite, fiindu-i înibit și stimat de toți. Școala asemenea înflorește. Astfel se bucură el de stima și iubirea întregului popor.

Etă două exemple, cari pre deplin dovedesc, că se poate înainta binele și înflorirea bisericii, școlii și poporului nostru prin o purtare cu tact și sîrguincioasă.

E și timpul suprem, ca preoții și învățătorii, lăpădându nepăsarea, să pună umărul la umăr, și cu toții să conlucre la luminarea și deșteptarea poporului nostru, înădușit de lepra relelor ce-l băntue, căci sîrăcindu el, și dîșii vor simți împreună nevoile ce vor isvorii de aci. Și încât nu s'ar ajunge scopul cu bîtrâni și tinerimea de față a poporului, să se influențeze prin școală în copii nevinovați, căci aceștia, dedându-se la sîrguință, cruțare și păstrarea bunelor virtuți strămoșesci, mai târziu vor pune basa unui mîndru viitor pentru națiunea noastră.

Unu plugar.

Conferința de preoți și învățători.

De lângă Valea oveselor, 23 Prieru st. n. 1887.

În 22 Prieru a. c. s'a ținut conferința anuală a preoților și învățătorilor gr. cat. din protopopiatul Beleanului, în Minthiul-român.

Comuna Minthiul român numără vre-o 800 suflete, are biserică de piatră, școală și casă parohială corăspunzătoare. Preotul e venerabilul octogenar, nestorului preoției tractuale, d. Ioan Chita și capelanul e ginerele său d. Ioan Bulbuc, un bărbat activ. Învățătorul e d. Simion Draganu, om harnic, propune la 48 scolarilor de ambele sexe obligați a cerceta școala ar fi 60.

Serviciul divin s'a făcut de m. o. d-nu protopop Mihail Păgărașanu asistat de mai mulți preoți. A rostit o frumoasă predică d. Ioan H. Boteanu er coșul cântăreților l'a condus d. preot Bulbuc, deși cred că acesta ar cădea mai mult în sarcina învățătorului.

Au participat la această adunare dintre preoți d.: Ioan Mureșianu din Șireag, Dumitru Chita din Nimigia ungară, Gavrilă Popu din Beudiu, Constantin Popu din Rușii superiori, Vasile Mureșianu din Cociu; apoi Simion Popanu din Figa, Samson Onighi din Malin, Grigore Rusu din Prizlop, teolog de Gherla. Dumneșu scie din ce cauză au lipsit atîta, unii pte nu înțeleg importanța acestor conveniri binefăcătoare, ori pte nu vreu să o înțelegă, rezultatul însă la totu casul e destul de dureros.

A mai luat parte teologul absolut d. Nicolae Popu din Nimigia ungară și Alexa Balint, subnotarul d-n Lusca. Dntre d-nii învățători nu a lipsit nici unul, fă-le diș spre onore lor.

Din partea tractului vecin al Ciceu-Cristurului a fost de față ca reprezentant d. Samson Oprea, învățătorul din Chiuz, și ca ospți Victor Avram, docente în Tiba Grigore Draganu și preparandistul Ilie Petreanu.

Protopopul ca președinte deschide adunarea prin o cuvîntare scurtă și potrivită. Învățătorul local tractează tema cu scolarii săi despre numărul „10” foarte bine; atît propunerea, cît și răspunsurile precise a învățăcelor atestă destoinicia d-lui învățător Draganu, fiindu acelea pe deplin îndestulătoare. Critica la acestă operă, făcută prin d. învățător Luca Blaga, n'a atins meritul lucrului, ci numai estensiunea aceluia, și amintind unele erori de penă ortografice.

Fiind vorba despre ortografie, d. Petru Mureșianu propune ortografia usitată de majoritatea diaristice ro-

mâne, adică cea fonetică, combătut fiindu însă prin presidiu și d. Boteanu, conferința primesce ortografia etimologică Tipariană.

D-lu Ioan Mureșianu a cetit apoi disertațiunea sa: „Cum se va strîni și nutri atențiunea în școlari?” unu operat lucrat cum se cuvine, basat pe metodu didactic și pedagogic, la care critisantele n'a putut mult obiectiona.

Intre multe alte obiecte partractate, tte salutar, a venit înainte și durerosul casu, că presidiul a fost silit a admonia în fața conferinței pe unul din învățători pentru neglijarea oficiului și purtare incorectă, impunendu-i se ca pedepsă, să prelucere pentru conferința viitoare tema: Cum are să se poarte învățătorul în și afară de școală?

După prînzul dat preoților prin veneratul preot local, er învățătorilor prin demnul învățător local, s'a întrunit totu în școală conferința ori sinodul preoților, unde între altele bune și frumoșe lucruri de urmat din partea onorabilei preoții cu privire la moralitatea poporului, d. Simion Popanu a disertat despre: „Influința religiunii creștine asupra dezvoltării sociale și culturale a poporului,” lucrare merituosă și bine studiată, care ar merita publicată.

Observu aici, că pentru conferința viitoare, care s'a statorit a se serba în 14 Novembre st. n. a. c. în comuna Odorhei s'au alesu ca disertante d. preot Bulbuc și ca predicator d. Gregoriu Pușcariu.

D-lu Președinte, care stă la înălțimea misiunii sale în tota privința, mulțameșce participitorilor pentru interesare și declară conferințele de închise în murgitul serei.

Mulțamind în fine pentru ospitalitate domnului preot local Chita, dorind ca din nici unu protopopiat alu dieceselor noastre romănesc să nu lipsesc aceste confereute.

Etimologicum magnum Romaniae

Dictionare și Dictionare

Introducerea la tomulu II.

Citit dinaintea Academiei romăne în ședința dela 13 Martie 1887.

— Ore până la ce literă ai ajunsu? Mă întreba într'o și unu bărbat cu vață în lume.

— Hm! — răspunsei eu printr'o altă întrebare — până la ce literă ai citit?

Aci, firește, o mare incuratură, căci omul meu cunoșcea cartea numai din svod. Românul însă nu se prea incură mai nici odată. Prefăcându-se că n'a audiu întrebarea, el se apucă cu o măiastră ușurință a mă lauda pe mine, a lauda Etimologicul, a lauda Academia, a lauda căte în lună și în sôre, dăra — fără unu dăra nu se pte — își încheia acatistul printr'unu adăneș suspin și o duiosă urare:

— Numai să'i dea Dumnezeu ani mulți ca să poț isprăvi!...

A! etă ceva care trece peste competența mea și chiar peste votul unanim alu înaltului Corp academic. Ar fi de minune, negreșit, decă stăpînirea ar putea să vină în Parlamentu cu unu proiect de lege, prin care să mă oprăscă de a muri până la terminarea Etimologicului, ba încă să'ml mai lungescă dîile și peste litera z pentruca să fac unu supliment. Nu știu, decă țera ar câștiga prin acestă; eu însă unu așu fi pe deplin mulțumit. Dér fericele timpuri când se potcoviau puerii au trecut de mult. E forte cu puțință ca eu să moru mîne sau poimîne, și într'unu asemenea casu, fără îndoială, nimeni nu va dice: după ce a murit, căte dîle a mai trăit ca să isprăvescă?...

Ceea ce mă liniștesc întru cât-va, este că paguba n'ar fi tocmă mare. În adevăr, decă lucrarea mea nu e nici caldă nici rece, așa și așa, cătu duce ciurul apă, lesne se vor găsi mulți ca s'o urnescă mai departe; decă însă dimpotrivă, ea ar fi cumva atît de hună în cătu anevoie să se găsescă cineva ca să mă înlocuiască la muncă, atunci ori-căt va rămân dela mine, unu volum, două sau trei, va fi unu daru bine venit, o pîrgă nu de prisos pentru știință în genere și pentru romănime în parte. Punendu-mă la mijloc între ambele ipoteze, eu imi permit a crede, că opera mea, fără a fi ceva de tte dîile, nu este totuș v'r'o grozăvie peste puterile ori cui va întru în sine unu temei de cunoștințe istorice și filologice cu unu dram de bun simț și de bună-voință.

Cu asemenea cunoștințe filologice și istorice pe de o parte, cu bunăvoință și bun simț, pe de alta, nu va avé cineva ca să pte merge înainte cu desăvîșirea lucrării, decătu să se pîtrundă de planul general, de marginile în care elu să desfășoră, de cugetarea cea călăuză pe calea ce-l duce la capăt.

Alu meu în tota puterea cuvîntului este numai acestu plan, prin care — după dișa d-lui Dimitrie Sturdza — eu isbutii „a cuprinde înțelesul intim alu ideei M. S. Regelui” și pe care din capul locului îl incuviințase Academia. În tomulu I. pe cele 1120 de colone, se vede deja destul de limpede chipul de realizare a celui plan.

Dér ce dic? Nici acestu plan, cu a căruj paternitate așu vrea să mă lălesc, nu este alu meu. Elu rezultă aproape întreg din starea actuală a științei limb. De nu l'aș fi zămislit eu, trebuia s'o facă astădi sau mîne unu X sau unu Y. Proprietatea este aci o întemplant, er zăbava din partea altora nu e de mirare, deorece însăși Linguistica s'a născut abia de jumătate de secol. Câte și mai căte de dresu ti mai rămâne de aci încolo!

Decă sarcina mea ar de a lucra unu Etimologic alu limbii franceze sau alu celei germane ori italiene, este învederat, că așu avea la îndemână unu materialu insutit mai mare, studiat mai dinainte de o pleiadă de cărturari; povara, prin urmare, ar fi nespūs mai purtăreță; dăr se nu se credă că atunci eu așu procede

altfel decătu acum; să nu se credă érași că altfel eu așu procede, când mi s'ar da v'r'unu graiu sêlbatic din Africa sau din America, lipsit de ori-ce monumente, de ori-ce cultură, de ori-ce năzuințe literare; nu altfel așu procede, nu și nu, căci planul — încă odată — nu este o nepegetată născocire a creerului meu stăruitor, ci mi se impune vrîndu-nevrîndu din afară prin știința limbii.

Dela Bopp și Diez, dela Schleicher sau dela Curtius încôce, nici chiar unu micu manual de gramatică pentru clasele primare nu mai scrie așa cum se scria altădată. Cu atît mai vîrtos, este unu abis între cea mai voluminosă gramatică a ori-cărei limb de pe la 1800 și înre ori-ce gramatică științifică de astădi, fă ea și mai mitică decătu aceea a lui Brachet. Cum dăra se întemplant, că numai Dictionarul n'a făcutu în principiu aprpe nici unu pas înainte?

Nu vorbim nimic despre acele dictionare așa diș practice, pe cari Francesul pretinde a le purta în bușunaru: „dictionnaire de poche”, er Neamțulu le ține în mînă: „Handwörterbuch” unii și alții servindu se cu ele pentru a'i talmăci bine-râu o frasă sau o vorbă streină; acele vocabulare elementare cu ajutorul căroru nu este de mirare, dăra la noi unu din vulgarisatorii romanțurilor parisiene de pe la 1850 tradusesse pe „plateau de Waterloo” prin „tălerul dela Waterloo”. Despre asemenea ABC ai lexicografiei nu se vorbește. Nu vorbim érași despre acele dictionare așa dicend imperative, prin care unu areopag oficial, o Academia francesă, sau o Academia dela Crusca, se crede în dreptu a legifera asupra limbii curat literare a unei națiuni, făcend din graiu unu felu de selecțiune nu naturală, ci de totu artificială, cel mult artistică. Este unu gust, er despre gusturi nu se dispută. Noi avem aci în vedere numai Lexica totius linguae, numai Thesaurus, numai acele repertorie colosale, pe care Littré le definește; „un enregistrement trësétendu des usages de la langue, enregistrement qui, avec le présent, embrasse le passé”.

(Va urma).

Convocare.

Pe basa invitărei clubului central elector alu din Sibiu, ne luam vîia a conchiama pe alegătorii romăni din ambe cercurile electorale a comitatului Bistrița-Năsăud pre 3 Maiu st. n. dimineța la 10 ore în Bistrița în sala ospetăriei orașului la o conferință cu următoriu Program:

1. Consultare în cauza electorală;
2. alegerea clubului electoral în comitat și eventualu a cluburilor din cercurile electorale;
3. alegerea bărbăților de încredere, cari se participe la conferința generală conchiamată pre 7 Maiu a. c. în Sibiu.

Urmăndu periodul de alegere pre cinci ani, conțăm la interesarea și participarea alegătorilor în număr precătu se pte de mare.

Bistrița, în 23 Aprilie 1887.

Simeon Monda,	Dănilă Lica,
protopop, gr. or.,	advocat.
Dr. Constantin Moisil,	Gavril Manu,
profes. gimn.,	advocat.
alegători din cercul elect.	alegători din cerc. elect.
al Năsăudului.	al Bistriței.

Convocare.

Cercul electoral alu Oșului Silvaniei convoca conferința pentru alegerea a doi delegați ce sunt a se trimite la adunarea electorală a partidei naționale romăne, care se va ține în Sibiu la 7 Maiu st. n. a. c. — pe 1 Maiu st. n. după amêl la 2 ore în comuna Basesci.

Basesci, la 24 Aprilie 1887.

Ioan Chira.

SCI RI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

PESTA, 27 Aprilie. — Maiestatea Sa a decorat pe ministrul de externe Kalnoky, pe ministrul de războiu Bylandt, pe generalul de cavalerie Pejacsevich, supremul mareșal al curții contele Szecheny, pe Judex curiae br. Senyey, pe loc. mareșal Windischgraetz cu ordinul Veleru de aur. (goldenes Vlies).

BERLIN, 27 Aprilie. — Ambasadorul francesu Herbertte a imănatu er secretarului de stat Herbert Bismarck actele în afacerea Schnaebele. Bismarck a răspuns, că după cum crede el, ministrul Puttkamer a fost însărcinat să pună a se face o nouă anchetă.

Necrolog. — În 13 Aprilie a. c. a repausat în Giurtelecul Hododului de pe Sălagiu Ana Popu Păcuraru, soția credincioasă a d-lui preot de acolo Nicolau Popu. Repausata a fost în tota privința o femeie de model în părțile acele; ea s'a bucurat în viață de respectul și simpatia întregului popor, care și-a manifestat durerea cauzată prin pierderea ei, luând parte în număr forte mare la înmormântarea, ce i s'a făcut printr'unu protopop și mai mulți preoți. O deplânge nemângăiatu soțu, d. Nicolau Popu, cu șese copii minoren, dintre cari unul abia trecut de 8 luni.

Fiă-i țărina ușoră și memoria binecuvîntată!

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu

șcii? Bêtrânu poltronu! Dute la dracu... altcum voi deslega, câni și-i voi amuța asupra ta. — Așa? Vei deslega câni, blăstămată? strigă bêtânu cu o voce tunătoare, și aruncând bâtele, haina cea sdrentosă și barba cea falsă, lăsând se se vedă, că elu este generalul, privi cu ochi severi pre tînăra fată și dișe: Acestă e lira ce dai militarului care'i imploră ajutoru? Așa execuți voința mea?!

Tînăra la auzulu acestor cuvinte îngălbini, éra generalul continuă: „Etă ce inimă bună ai tu!! Etă aceea ce, închidend eu ochii, ar fi putut aștepta dela tine sêracii după ce ai devenit stăpâna avuțelor mele. Mulțameșce cerului, că te am cunoscut la timp. Tu nu ai iubire față cu deapropole și unei astfel de ființe eu nu pot a'i da bunul pe care mi l'a dăruit providința divină. Du-te, disgrațiat! Te lasu în mînă sorții. Eși îndată de aci, întorče-te la coliba ta! Tînăra lovită pe neașteptate de acestă scire erupse în plîns, se aruncă la picioarele bêtânului și strigend-i genunchii îl rugă de iertare. Generalul însă, care de atâtea bîr o admoniasse înzadar, fî neînduplecat. „Tu, îi dișe, ca una carea nu ai inimă nu meri ertare. Mergi, îi repetă, și trăind în miserie învêta a suferi”.

Acește dicend se smânci dela ea, intră în castelu incuind ușa după sine și lăsând'o în prada celor mai grozave suferințe. Pedepsă teribilă, însă meritată.

Trad. de Aureliu Hulea.

Cursul la bursa de Viena

din 26 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	101 15	Bonuri croato-slavone	104.50
Rentă de hârtie 5%	88 25	Despăgubire p. dijma de vin	98.75
Imprumutul căilor ferate ungare	150.—	Imprumutul cu premiu ung.	118.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	98.—	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	127 20	Renta de hârtie austriacă	81.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	115 75	Renta de arg. austr.	82.45
Bonuri rurale ungare	104.—	Renta de aur austr.	112 20
Bonuri cu cl. de sortare	104.—	Losurile din 1860	135.50
Bonuri rurale Banat-Timșu	104 25	Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
Bonuri cu cl. de sortare	104.—	Act. băncii de credit ung.	286.25
Bonuri rurale transilvane	104 50	Act. băncii de credit austr.	282.15
		Argintul — Galbini	—
		Impărătesci	6.—
		Napoleon-d'or	10.05
		Mărci 100 imp. germ.	62.35
		Londra 10 Livres sterline	127.10

Bursa de București.

Cota oficială dela 13 Aprilie st. v. 1887.

	Cump.	vend.
Renta română (5%)	90 1/2	91 1/2
Renta rom. amort. (5%)	93 1/4	94 1/2
convert. (6%)	87—	87 1/2
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	103—	104—
" " (5%)	87—	88—
" " urban (7%)	100—	101—
" " (6%)	92—	93—
" " (5%)	83—	84—
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	17.—	17.50
Bancnote austriace contra aur.	2.00	2.02

Cursul pieței Brașov

din 27 Aprilie st. n. 1887.

Bancnote românesce	Cump. 8.50	Vend. 8.52
Argint românesc	8.45	8.48
Napoleon-d'or	10.02	10.05
Lire turcesce	11.30	11.40
Imperiali	10.30	10.40
Galbeni	5.94	6.—
Scrisurile fonc. » Albina » 6%	101.—	102.—
" " " 5%	98.—	99.—
Ruble Rusești	112.—	113.—
Discontul	7—10%, pe an.	

„Noutăți pentru sezonul de vară!”

Toilete pentru mirese, promenadă și casa se confecționează la

Kovácsnai & Keresztesi

Grand Magazin de mode și confecțiuni pentru dame

Brașov (Piața mare.)

Unde a sosit de curând în mare alegere cele mai nouă materii de lână pentru rochii, fabricate indigene și străine, Crep și Cachemir. Mătăsăria de Lyon: Merveillieu, faile și catifele negre precum și în toate culorile. Postavuri pentru confecțiuni de dame și bărbați. Satin de spălat, Toil, Zephler și Oxforduri.

Chifonuri de Benedict Schroll, Șirtingu, Julett și Gradl. Pânșerii de bumbac americane în toate lățimile. Pălării de pae și garniseli potrivite, adică: flori, pene, dentele și un bogat asortiment de pănglici în culorile cele mai fine și frumoase. Celui mai nou „Jersey” Talii-Trico și Corsete în mare alegere. Cele mai nouă umbrelute și umbrele, mănuși de piele și de mătase. Asemenea tot felul de dentele, perdele de Jutte și Tunis, cuverturi pentru paturi și mese, covore lungi și dinaintea canapelei cu prețuri eftine.

Mostre se trimit la cerere gratis și franco.

Nr. 690—1887.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător poporală ordinară și sistematizată la școala elementară comunală mixtă cu limba de propunere română din comuna Nepos, cu salariu anual de 400 fl. și locuință cu grădină, eventual 100 fl., prin acesta se publică concurs. Concurenții au a-și trimite cererile lor la subscrisul prin respectivul inspector școlar până în 1-ma Iunie a. c., scrise fiind de mână proprie în limba maghiară și română și provădate cu atestat de botez, atestat medical, de serviciu și de moralitate.

Bistrița, 22 Aprilie 1887.

Havas Gyula m. p.

2—3

inspect. reg. de școle al com. Bistrița-Năsăud.

Avis d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe couponul mandatului postal și numerii de pe fașia sub care au primit diarul nostru până acum.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și postultimă.

Dacă se ivesc iregularități la primirea diarului onor. abonați sunt rugați a ne încredința imediat prin carte postale, ca în cât depinde dela noi, să se delatureze

ADMINISTR. „GAZ. TRANS”

Mersul trenurilor

Valabil dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta					Budapesta-Predeal				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren de pers.	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus
București	—	—	—	7.30	Viena	11.10	—	—	—
Predeal	—	—	—	1.14	Budapesta	7.40	2.—	3.10	8.00
Timiș	—	—	—	1.45	Szolnok	11.05	3.58	7.38	9.34
Brașov	—	—	—	2.32	P. Ladány	2.02	5.28	5.40	11.26
Feldiara	7.47	—	4.16	2.32	Oradea mare	4.12	6.58	9.14	1.38
Apătia	8.24	—	5.02	—	Várad-Velenceze	—	—	9.24	2.06
Agostonfalva	8.51	—	5.43	—	Fugyi-Vásárhely	—	—	9.41	2.17
Homorod	9.14	—	6.15	—	Mező-Telegd	—	7.33	10.19	2.40
Hașfaleu	9.51	—	7.06	—	Rév	—	8.04	11.38	3.24
Sighișoara	11.03	—	8.52	—	Bratca	—	—	12.18	3.47
Elisabetopol	11.29	—	9.19	—	Bucia	—	—	12.54	4.07
Medias	11.26	—	9.31	—	Ciucia	—	8.58	1.57	4.33
Copșa mică	12.00	—	10.16	—	Huedin	—	9.28	3.11	5.15
Micăsasa	12.29	—	10.57	—	Stana	—	—	3.40	5.34
Blașu	12.44	—	11.31	—	Aghirș	—	—	4.15	5.55
Crăciunel	1.05	—	11.52	—	Ghirbău	—	—	4.36	6.07
Teiuș	1.34	—	12.31	—	Nedeșdu	—	—	4.58	6.24
Aiud	1.46	—	12.48	—	Clușu	—	10.28	5.26	6.43
Vințu de sus	2.09	—	1.22	—	Apahida	11.00	—	—	7.08
Uiora	2.39	—	2.18	—	Ghirbău	11.19	—	—	7.36
Căcerdea	3.01	—	2.48	—	Căcerdea	12.30	—	—	9.06
Mező-Telegd	3.08	—	2.56	—	Uiora	1.01	—	—	9.53
Fugyi-Vásárhely	3.14	—	3.64	—	Vințu de sus	1.06	—	—	10.—
Várad-Velenceze	3.53	—	4.51	—	Aiud	1.13	—	—	10.09
Oradea mare	5.10	—	5.28	—	Teiuș	1.20	—	—	10.19
Clușu	5.30	—	5.56	—	Crăciunel	1.41	—	—	10.48
Nedeșdu	—	6.03	—	8.00	Teiuș	2.00	—	—	11.14
Ghirbău	—	6.21	—	8.36	Crăciunel	2.35	—	—	12.12
Aghirș	—	—	—	9.02	Blașu	2.48	—	—	12.30
Stana	—	—	—	9.32	Micăsasa	3.20	—	—	1.12
Huedin	—	7.14	—	10.11	Copșa mică	3.36	—	—	1.32
Ciucia	—	7.43	—	10.51	Medias	4.00	—	—	2.18
Bucia	—	—	—	12.16	Elisabetopol	4.35	—	—	3.03
Bratca	—	—	—	12.50	Sighișoara	5.12	—	—	3.49
Rév	—	—	—	1.21	Hașfaleu	5.37	—	—	4.28
Mező-Telegd	—	8.22	—	2.02	Homorod	7.02	—	—	6.16
Fugyi-Vásárhely	—	8.48	—	3.06	Agostonfalva	7.43	—	—	7.06
Várad-Velenceze	—	—	—	3.38	Apătia	8.11	—	—	7.46
Oradea mare	—	9.13	—	4.06	Feldiara	8.41	—	—	8.25
P. Ladány	—	9.18	10.55	4.50	Brașov	9.21	—	—	9.15
Szolnok	—	10.38	1.23	7.28	Timiș	—	—	1.55	—
Budapesta	—	2.15	10.05	—	Predeal	—	—	2.53	—
Viena	—	—	2.15	—	București	—	—	3.28	—
	—	8.00	6.05	—		—	—	9.35	—

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grise.

Tipografia ALEXI Brașov.

Hărtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernesci